

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011001
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118011001.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.06.2020, v trestnej veci obžalovaného E. U. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaných E. U. a Z. Q. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/54/2018 zo dňa 18.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaných E. U. a Z. Q..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaných E. U. a Z. Q. za vinných z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 25.11.2017 v čase okolo 03.22 hod. obvinení E. U. a Z. Q. v S. na ul. Y. v okolí prevádzky pizzerie Q. po predchádzajúcej vzájomnej roztržke fyzicky napadli A. S. tak, že tohto udreli zozadu do hlavy, následkom čoho spadol, následne ho ležiaceho na zemi začali kopať do oblasti hlavy, brucha, čím takto spôsobili A. S. zranenia, a to zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov a krvácaním z nosa, zlomeniny korúnok dvoch horných prostredných rezákov (zuby č. 11 a 21), viacnásobné pomliaždenie tváre, pomliaždenie hornej pery, podvrtnutie krčnej chrčtice, pomliaždenie zadnej steny hrudníka a zlomeninu spodiny posledného článku ukazováka ľavej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní od 25.11.2017 do 03.01.2018.

Za to im uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 364 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. c) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon tohto trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu vo výmere dvoch rokov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaných, aby nahradili spoločne a nerozdielne poškodenému A. S. škodu vo výške 2.554,- eur a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali obaja obžalovaní v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým napadli tak výrok o vine ako aj výrok o treste. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podali prostredníctvom zvoleného obhajcu uviedli, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je nepresvedčivé a nezodpovedá zistenému skutkovému stavu. Z tohto dôvodu obaja obžalovaní považujú rozsudok súdu prvého stupňa za nezákonný a nesprávny. Okresný súd podľa ich názoru nesprávne vyhodnotil dôkazy, pri hodnotení dôkazov nebral absolútne do úvahy stav opilsti samotného poškodeného a svedkyne S. v čase fyzickej roztržky medzi obžalovanými a poškodeným, pričom výpoveď svedkyne S. označil okresný súd ako jeden z rozhodujúcich dôkazov. Obžalovaní spáchanie skutku popierali od začiatku trestného stíhania, pripustili síce vzájomný konflikt s poškodeným, avšak kategoricky odmietli fyzické napadnutie poškodeného v rozsahu, ako sa to uvádza v obžalobe. Svojím konaním nespôsobili poškodenému takú ujmu na zdraví, aká je špecifikovaná v skutkovej vete rozsudku. Po ich konflikte s poškodeným došlo

k ďalšiemu napadnutiu poškodeného a to troma neznámymi útočníkmi. Za situácie, ak by sa skutku dopustili obžalovaní, je len ťažko uveriteľné a pravdepodobné, aby sami zavolali políciu a záchranú službu a zostali na mieste. Naopak obžalovaní sami privolali políciu a záchranú službu a na mieste čakali na príchod polície a strpeli všetky úkony, ktoré polícia na mieste vykonala. Už vtedy však spáchanie skutku popreli. Ak súd v odôvodnení rozsudku poukazuje na skutočnosť, že poškodený si okolnosti pamätal, pričom svoj záver opiera o zdravotnú dokumentáciu poškodeného, v ktorej nie je popisovaná žiadna skutočnosť o ovplyvnení poškodeného alkoholom, je potrebné uviesť, že poškodený, ale ošetrojúcemu lekárovi dňa 25.11.2017 o 5.12 hod. uviedol, že ho napadli traja neznámi útočníci, čo nezodpovedá výroku súdu, pričom ide o závažný rozpor vo výpovedi poškodeného. Len ťažko uveriť tejto argumentácii súdu, keď sám poškodený vo svojom výsluchu dňa 16.02.2018 uviedol, že v ten večer vypil asi 15 poldeci rumu a prípitok. Obhajoba poukázala na rozpory vo výpovediach poškodeného v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, ktoré sa týkajú množstva vypitého alkoholu, konfliktu s priateľkou a spôsobu napadnutia útočníkmi. Na pojednávaní ich spoznal, predtým nie. Ďalej odvolatelia poukázali na pochybenie polície v prípravnom konaní, keď podľa ich názoru mala byť jednoznačne vykonaná rekognícia páchatelov. Svedkyňa S. uviedla viackrát vo svojej výpovedi, že v ten večer, kedy došlo k fyzickej roztržke, oslavovala stužkovú slávnosť, po ktorej sa s poškodeným spoločne presunuli do baru S., kde v priebehu približne piatich hodín od 21.00 do 01.00 v bare vypila 10 poldeci tvrdého alkoholu, čo potvrdili obžalovaní, ktorí stáli v bare blízko nej a S. poznajú. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní na otázku sudcu, či niečo jedla, uviedla, že v bare nejedla nič, len na stužkovej slávnosti večeru okolo 19.00 hod. Ďalej upriamil pozornosť na malú a chudú postavu svedkyne, ktorá po požití uvedeného množstva alkoholu v tak krátkej dobe nemohla byť ani náhodou stredne opitá, ako to uvádza, ale priklonil sa k výpovedi obžalovaných, ktorí uvádzali, že svedkyňa S. v čase fyzickej roztržky bola riadne opitá, pričom len sedela a nebola schopná ani zavolať sanitku, ani súvisle komunikovať a artikulovať. V prípravnom konaní si táto svedkyňa nepamätala okolnosti, prečo si vonku nadávali a hádali sa s bývalým priateľom poškodeným A. S., ale pamätala si všetko ohľadom fyzickej roztržky medzi obžalovanými a poškodeným. Preto podľa názoru obhajoby je výpoveď svedkyne S. tendenčná v snahe pomôcť poškodenému. Odôvodnenie okresného súdu, že sa jedná o bývalého priateľa a svedkyňa nemá dôvod mu svojou výpoveďou pomôcť, považuje obhajoba za nesprávne, keďže v čase fyzického konfliktu a v prípravnom konaní bola stále priateľkou poškodeného a preto by rozhodne nevypovedala v prospech svojho bývalého priateľa. Ďalej poukázal na výpoveď svedkyne S. zo dňa 18.10.2018, kde na hlavnom pojednávaní na otázku sudcu uviedla, že poškodený A. S. v ten večer pil ešte viac ako ona, pričom potvrdila, že po požití alkoholu má poškodený sklony k agresivite, čo potvrdzuje aj fakt, že ju v minulosti dvakrát fyzicky napadol. Spôsob odstraňovania rozporov vo výpovediach svedkyne nebol podľa názoru obhajoby celkom legitímny aj keď ho obhajoba nenamietala, samotné konštatovanie súdu v odôvodnení rozsudku, že si na okolnosti spomenula, vzbudzuje určitú pochybnosť, keďže zrazu si spomenula po prečítaní a s odstupom času si nespomínala, pričom od spáchania skutku ubehlo obdobie asi jedného roka. Svedkyňa S. si vzhľadom na množstvo vypitého alkoholu nemohla pamätať nič, jej výpoveď je len vyjadrením, čo o konflikte počula, preto z hľadiska dôkaznej situácie považuje obhajoba jej výpoveď za irelevantnú. Pokiaľ ide o znalecký posudok výpoveď znalca dlhodobo nielen v tomto prípade namietala spôsob, akým sa znalec vyjadruje k mechanizmu vzniku úrazu, po oboznámení sa s výpoveďami najmä poškodených sa prikláňa k ich verzii. Obhajoba akceptuje odborný záver znalca v rozsahu zranenia, mechanizmus sa však vždy nemusí stotožňovať s výpoveďou poškodeného, najmä ak tento si nič nepamätá. Poukázal na odpoveď v znaleckom posudku na strane 13 na otázku číslo 2, kde znalec uviedol, že k zraneniu mohlo dôjsť tak, ako to popisuje poškodený. Podľa obhajoby ten poškodený, ktorý vypil večer 15 poldeci, si nič nepamätal, tak ako mohol opísať spôsob vzniku zranenia. Konštatovanie súdu o hrubej nevierohodnosti výpovede svedka N. je spochybnením inštitútu svedka, ktorý je povinný vypovedať o tom, čo videl a čo počul. To, že svedok nevidel fyzické napadnutie obžalovaných vo vzťahu k poškodenému, ešte neznamená, že jeho výpoveď je hrubo nevieryhodná, jednoducho svedok vypovedal, čo videl, resp. čo nevidel, ak niečo nevidel, nemožno mu vyčítať, že to mal vidieť. Rovnaký argument obhajoba uvádza aj vo vzťahu k svedkyni U. to, že vypovedala rovnako, ako jej brat, ešte neznamená, že jej výpoveď je nevieryhodná. Obaja títo svedkovia zhodne potvrdili, že poškodeného napadli traja neznámi útočníci, s týmto tvrdením svedkov sa súd náležitým spôsobom podľa obhajoby nevysporiadal. Výrok o treste považujú za nezákonný, keďže v trestnom rozkaze bol uložený peňažný trest vo výške 500,- eur a rovnako podobný trest navrhoval aj prokurátor v záverečnej reči. Nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd vymeral obžalovaným napokon oveľa prísnejší trest, pričom okolností pri aplikácii zásad ukladania trestov sa nijakým spôsobom oproti rozhodnutiu trestným rozkazom nezmenili. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové pojednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

V posudzovanej trestnej veci bolo podľa názoru krajského súdu na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Prvostupňový súd dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým, ako aj právnym záverom.

V uvedenej trestnej veci boli aj pred súdom prvého stupňa vykonané dve skupiny obsahovo navzájom si protirečiacich dôkazov.

Obe skupiny svedkov či obžalovaných sa však zhodli v tom, že sa na mieste činu nachádzali, rozdiel v ich výpovediach spočíval v tom, v akom rozsahu obžalovaní napadli poškodeného A. S..

Obaja obžalovaní uviedli každý zo svojho uhla pohľadu, že medzi poškodeným A. S. a svedkyňou H. S. došlo v inkriminovanom čase k výmene názorov, poškodený tvrdil, že sa iba rozprávali, všetci ostatní hovorili o hádke, pričom obžalovaní a svedkyňa H. U. uviedla, že poškodený dal vtedajšej svojej priateľke svedkyňi S. facku, na čo ho išla svedkyňa U. upozorniť. Vtedy poškodený dal facku svedkyňi U.. Nato obžalovaný U. udrel raz päťou poškodeného S.. Následne dal jednu facku poškodenému aj obžalovaný Q., vtedajší priateľ svedkyne U.. Následne na miesto došli traja neznámi chlapci a títo začali poškodeného biť a kopať. Vtedy sa S. rozplakala a obžalovaný U. išiel za ňou ju upokojiť, táto bol veľmi opitá, nevedela rozprávať, preto obžalovaný Q. zavolať políciu aj rýchlu zdravotnícku pomoc.

Výpoveď obžalovaných podporila svedkyňa H. U. a svedok A. N., priateľ obžalovaných.

Zo spáchania skutku oboch obžalovaných usvedčuje predovšetkým výpoveď svedka poškodeného A. S., keď tento uviedol, že ho napadli tak, že ho udreli zozadu do hlavy a na zemi bili a kopali predovšetkým do hlavy obžalovaní E. U. a Z. Q.. Poškodený tak vypovedal po prvýkrát dňa 25.11.2017 o 06.20 hod. ráno, teda bezprostredne po skutku a lekárskom ošetrení, pričom z úradných záznamov o obmedzení osobnej slobody v tom čase podozrivých dňa 25.11.2017 o 03.45 hod. plynie, že obžalovaní E. U. a Z. Q. boli zadržaní po bezprostrednom spáchaní trestnej činnosti. Ani krajský súd nezistil dôvod, pre ktorý by neuveril výpovedi poškodeného A. S.. Rozsah poranení svedka a skutočnosť, že bol lekársky ošetrený bezprostredne po napadnutí plynie jednak z lekárskeho správ o ošetrení, ako aj zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo. Plynie z nich aj to, že poškodený A. S. mal pri prvom kontakte s lekárom hodnotu GCS 15, čo znamená plné vedomie. Z týchto dôvodov potom nemal ani krajský súd dôvod neveriť výpovedi poškodeného ohľadom okolností vzniku jeho poranení a schopnosti identifikovať páchatel'ov. Navyše, keď títo boli bezprostredne po príchode policajnej hliadky na základe oznámenia poškodeného obmedzení na osobnej slobode.

Svedkyňa H. S. síce pred okresným súdom dňa 18.10.2018 uviedla, že nevie, kto napadol jej vtedajšieho priateľa, zároveň uviedla, že obžalovaní sú jej kamaráti. Po prečítaní jej výpovede z prípravného konania svedkyňa uviedla, že vtedy hovorila pravdu. Okrem iného vtedy uviedla, že jej priateľa poškodeného S. napadli obžalovaní, ako aj to, že to povedala policajnej hliadke hneď ako prišla na miesto samé a že A. S. ukázal policajtom ľudí, ktorí ho napadli. Pokiaľ bola namietaná spôsobilosť svedkyne S. vypovedať vo veci, ako svedkyňa vzhľadom na množstvo požitého alkoholu, tu krajský súd navyše dodáva, že aj táto svedkyňa bola prvýkrát vypočutá bezprostredne po skutku dňa 25.11.2017 o 07.05 hod. a jej výpoveď v podstatných bodoch bola v súlade s jej neskoršou výpoveďou v prípravnom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správnym skutkovým záverom. Ani krajský súd neuveril obrane obžalovaných podporenej výpoveďami svedkov U. a N. o tom, že poškodeného zbili traja neznámi útočníci, tieto výpovede považoval za výpovede vykonané v snahe pomôcť obžalovaným zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal s námietkami obhajoby, pričom vychádzal z vykonaného dokazovania, dôkazy

prítom hodnotil logicky jednotlivo ako aj vo vzájomnom súvisi a ani v tomto smere nie je čo súdu prvého stupňa vytknúť. Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa záverov znaleckého dokazovania, toto sa vzťahovalo na mechanizmus vzniku poranení, pričom sa znalcovi vyčítalo len to, že tento sa vyjadroval k mechanizmu vzniku poranení po prečítaní výpovede poškodeného. V tomto smere však nebol prednesený žiadny odborný protiargument či poznatok, ktorý by namietal v konkrétnostiach závery znalca. Nie len tento konkrétny znalec, ale v praxi aj iní znalci sa vyjadrujú k mechanizmu vzniku poranení poškodených tak podľa verzie poškodených, ale aj podľa verzie obžalovaných, prítom sa vyjadrujú k tomu, prečo je niektorá verzia pravdepodobná, či nepravdepodobná. V tomto prípade ani iný mechanizmus vzniku poranení poškodeného ako kopanie a údery rukou nikto zo svedkov, či obžalovaných neuvádzal. Napokon iný mechanizmus vzniku poranení poškodeného neuvádzala ani obhajoba.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, aj krajský súd je toho názoru, že obžalovaní spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a dopustili sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného.

Krajský súd sa stotožnil aj s výrokom napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o uložený trest, a to predovšetkým vzhľadom na rozsiahle poranenia, ktoré poškodený pri skutku utrpel ako aj vzhľadom na to, že páchatelia opakovane útočili na hlavu poškodeného. Správne súd prvého stupňa uložil obžalovaným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne škodu v rozsahu vyčíslenom v znaleckom posudku a so zvyškom odkázal poškodeného na civilný proces. Keďže krajský súd nezistil ani iné pochybenia, odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.